

ת"פ 7670/02/16 - מדינת ישראל נגד ד י

בית משפט השלום בנתניה

27 ספטמבר 2016

ת"פ 7670-02-16 מדינת ישראל נ' י(עציר)

ת"פ 34403-0814 מדינת ישראל נ' י(עציר) ת"פ 51358-07-14

מדינת ישראל נ' י(עציר)

לפני כבוד השופט עמית פרייז
המאשימה
מדינת ישראל

נגד
הנאשם
ד י (עציר)

#2#

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אלמוג בן חמו הנאשם הובא ע"י שב"ס ב"כ עו"ד פאדי חמדאן מטעם הסנגוריה הציבורית

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו, בביצוע מספר עבירות והכל כפי שיפורט להלן בהתאם לסדר התרחשות הדברים.

האירוע הראשון התרחש ביום 17.5.14 - כאשר הנאשם בצוותא עם אחר, קטין, נכנס לרכב באמצעות פלג גופו העליון, וביחד עם חברו הקטין, נטלו מהרכב מתקן אחיזה לטלפון נייד, שלט של חניה, מטען לטלפון נייד ותיק נשים. פרטי הרכוש הוחזרו בסופו של דבר לבעלים. בגין כך הורשע בעבירות של הסגת גבול וגניבה מרכב.

האירוע השני התרחש ביום 23.8.14 - כאשר הנאשם חזר לבית בו התגורר עם אימו, בשעת לילה מאוחרת מאד, כשהוא תחת השפעת אלכוהול וקילל את אימו שבתגובה שפכה עליו כוס מים, סטרה לו קלות, ואמרה לו שיהרוג את חפציו נוכח גילו. בתגובה אמר הנאשם לאם שיהרוג אותה, ניגש לחדרו לקח חרב שהיתה תלויה על הקיר, התקרב לאם תוך שעושה תנועות של דקירה ואיים עליה שאם לא תצא מהחדר ידקור אותה. בגין כך הורשע בעבירות של איומים וניסיון

עמוד 1

תקיפה סתם.

האירוע השלישי החמור מכולם התרחש ביום 31.1.16 - כאשר במהלך דין ודברים עם שותפתו ליחידת הדיור, שעד כשבועיים לפני כן היתה זוגתו במשך כשנה ו-8 חודשים, נאשם נטל מהמטבח סכין קצבים, והחל להסתובב עימו בבית. הוא ניסה מספר פעמים לחבק את המתלוננת, כשהוא אוחז בסכין הקצבים, בשלב מסוים חיבק אותה ביד אחת והניף את הסכין ביד השניה. היא הדפה אותו ממנה, והוא חבט במאפרה שהיתה במקום באמצעות הסכין, והיא יצאה מהבית. בהמשך הגיעו אנשים נוספים אל הבית לשוחח עם הנאשם, ולאחר מכן המתלוננת חזרה למקום והנאשם ניסה לשוב ולדבר איתה, אך משלא נענה לקח סכין אחרת עם להב משוננת, נכנס עימה למקלחת וחתך את פרק כף ידו. המתלוננת בתגובה הזעיקה אדם נוסף, שלקח מהנאשם את הסכין ועזב את המקום ואז המתלוננת חזרה הביתה. בהמשך הנאשם אחז באקדח דמי ואז המתלוננת שוב יצאה מהביתה כאשר הנאשם נועל את דלת הבית בעודו בפנים. שם סירב לבקשות לפתוח את דלת הבית, למקום הוזעקה משטרה, כאשר בעת הגעת השוטרים למקום, הנאשם פתח את החלון וכיוון אקדח הדמה כלפי חוץ, ורק לאחר מספר דקות כאשר השוטרים פונים לעברו עם אקדחים שלופים נאות להניח את האקדח, פתח את הדלת והשוטרים נכנסו למקום, ותפסו אותו כשהוא מחזיק במכנסיו את סכין הקצבים ובידו גז פלפל. בהמשך הנאשם איים בפני השוטרים על המתלוננת בכך שאמר מספר פעמים שירצח אותה. בגין אירוע זה הורשע הנאשם בשתי עבירות של איומים.

מדובר באירועים שאין ביניהם כל קשר לא מבחינת הזמן, ולא מבחינה עניינית ועל כן אין מנוס לקבוע לכל אחד מהם מתחם בנפרד.

באשר לאירוע הראשון - יש להביא בחשבון את התופעה הנרחבת של גניבות מתוך כלי רכב, כאשר במקרה זה הדברים בוצעו ע"י הנאשם בצוותא עם אחר, מה עוד שאותו אחר היה קטין, יחד עם זאת מדובר בפרטי רכוש ששווים הכולל נאמד ב-כמאות שקלים, ובסופו של דבר הנאשם לא הפיק תועלת מהגניבה שהרי פרטי הרכוש נתפסו ממנו. סבורני כי לאירוע זה יש מקום לקבוע מתחם שבין מאסר על תנאי לבין 12 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי בצירוף קנס.

באשר לאירוע השני - לא ניתן לנתק את האירוע מתופעה קשה של אלימות בתוך התא המשפחתי. יש לזכור שהדברים בוצעו ע"י הנאשם בעודו בגילופין, אם כי היתה אינטרקציה קודמת עם המתלוננת טרם האירוע, שאומנם אינה מצדיקה את התנהלותו של הנאשם, אך בוודאי שיש לבחון את הדברים באור שונה מאשר אירוע היפותטי דומה ללא כל אינטרקציה קודמת. יש להביא בחשבון לעניין אירוע זה שהנאשם לא הסתפק באיומים חמורים לכשעצמם במלל אלא המחיש איומיו באמצעות שימוש בלא פחות מחרב. סבורני כי לאירוע זה יש מקום גם כן לקבוע מתחם בין מאסר על תנאי לבין 12 חודשים בפועל לצד מאסר על תנאי. במידת הצורך לשלב אף רכיבים כספיים.

באשר לאירוע השלישי - גם כאן מדובר בחלק מתופעת האלימות במשפחה, כאשר לנאשם היו מספר נקודות נסיגה באירוע ואולם, פעל להסלמת התנהלותו ואף נוכחות שוטרים במקום הביאה לריסונו רק לאחר פרק זמן של ממש. הנאשם השתמש במספר כלים להמחיש את איומיו, אם כי הקפיד שלא לנסות לפגוע במי מהמעורבים באמצעות כלים אלה, אך בוודאי שהסיכון היה קיים נוכח האופן בו התנהל הנאשם בעודו אוחז כלים חדים ובעיקר המדובר בסכין הקצבים לאור גודלה ולאור אחיזתה בד בבד עם אחיזת המתלוננת. סבורני כי בגין אירוע זה יש מקום לקבוע מתחם

שתחילתו ב- 6 חודשי מאסר בפועל וסופו ב- 18 חודשי מאסר בפועל, וכל זאת לצד מאסר מותנה במידת הצורך רכיבים כספיים.

באשר לאירועים הראשונים ניתן ללמד על הנאשם מספר נקודות זכות, ראשית כפי שציין הסנגור הוא היה אז בגיר צעיר, בנוסף על כך מדובר באירועים אשר היו מאד ממוקדים ובסופו של יום לא גרמו לנזק וביחס לאירוע איומים, הרי שבמבחן הזמן לא רק שהנאשם לא פעל לממש איומיו אלא אף יחסיו עם אימו השתפרו ולמעשה זאת תומכת בו במשך תקופה ארוכה אף בזמן המעצר הנוכחי.

בד בבד, עוד בטרם האירועים הראשונים, הנאשם כבר הורשע בבית משפט בגין עבירות איומים ובגניבה, כאשר לא עבר פרק זמן רב בין הרשעה זו לבין ביצוע האירועים הראשונים, יצוין אף במשפט הקודם הוטלה עליו התחייבות להימנע מעבירה אשר עבירת האיומים מפעילה אותה ועומדת ע"ס 1,500 ₪.

לזכותו של הנאשם ביחס לכלל כתבי האישום, יש לזקוף כמובן את הודאתו המהווה נטילת אחריות וחסכון בזמן בימ"ש.

חומרה יתרה יש לראות בנסיבות האירוע האחרון שמלמד על כך שבמבחן הזמן הנאשם שב להתנהגות אלימה ואף אם עבירת האיומים הראשונה נעברה כלפי אדם אחר, היא אימו עימה הוטבו יחסיו, הרי שלא ניתן לראות את הנאשם כמי שזנח את דרך האלימות אלא להיפך, הסתבך באירוע חמור פי כמה וכמה. קשה להעלות על הדעת מה היה קורה באירוע זה אילולא התערבו השוטרים, שהרי מעשיו של הנאשם הלכו והסלימו, והתערבות אזרחים בשלב הראשון אף התערבות השוטרים לא שינו מהתנהגותו. לא אחת כפי שנעשה אף במקרה זה, לגבי האירוע הקודם של האיומים, חלוף זמן ללא ניסיון לממש את האיומים משמש נסיבה לקולא. במקרה של האירוע האחרון, לא ניתן לומר זאת, ולאור מאפייניו של האירוע ניתן לחשוב בחלחלה על תוצאות קשות שהיו עלולות להיגרם.

על כך יש להוסיף שהנאשם לא עשה דבר בתקופת מעצרו הארוכה בכדי לנסות לטפל במצבו הן בהיבט צריכת האלכוהול שהיתה רקע לחלק מהאירועים והן בהיבט של שליטה בכעסים וזאת כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן. במצב זה לא ניתן לקבוע כי הסיכון שנבע ממעשיו של הנאשם פחת, ויש מקום להטיל עליו תקופת מאסר אשר תיתן מענה לסיכון זה.

יצוין כי ביחס לאירוע האחרון, הנאשם לא היה בגדר בגיר צעיר, ועל כן לעניין אירוע זה, אין הלכה למעשה כל נסיבה לקולא בתוך המתחם שנקבע מלבד הודאתו במיוחס לו.

בשים לב לכל האמור אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל של 12 חודשים וזאת החל מיום מעצרו 31.1.16 ובקיצוץ ימי המעצר הקודמים (17.5.14 עד 18.5.14, 23.8.14 ועד 27.8.14).

ב. מאסר על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת אלימות לרבות איומים.

ג. מאסר על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת רכוש.

ד. קנס בסך 1,500 ₪ אשר מהווה את הפעלת ההתחייבות בסכום זה, שהוטלה על הנאשם בת"פ 40397-01-12 + 41578-06-13. הקנס ישולם עד ליום 1.3.17 וככל שלא ישולם ירצה הנאשם 15 ימי מאסר תמורתו.

ניתן צו להשמדת המוצגים - סכינים, קליעים, מחסנית, אקדח דמה, תרסיס, אלה, חולצה.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בלוד בתוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום כ"ד אלול תשע"ו, 27/09/2016 במעמד הנוכחים.

עמית פרייז, שופט

הוקלדעלידיאוריתזיתוני